

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek - a dr. Murányi Katalin általános meghatalmazott által képviselt **Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága** (1055 Budapest, Markó u. 16.) alperes ellen **kártérítés** iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2010. november 26-án meghozott 64.P.24.512/2010/7. számú ítéletével szemben a felperes 8. sorszámon benyújtott fellebbezése folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A pártfogó ügyvéd díja az államot terheli.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás:

A felperes keresetében az alperesnek 39.000.000 Ft kártérítés megfizetésére kötelezését kérte. Kártérítési követelése jogalapjaként arra hivatkozott, hogy a felperes által Gyöngyös Város Önkormányzatával szemben tulajdonjog megállapítása iránt indított perben a alperes neve egyes bírója a Pfv.E...../2005/4. számú végzésével a jogerős ítélet ellen felperes részéről benyújtott felülvizsgálati kérelmet elutasította annak kimondásával, hogy a végzés ellen jogorvoslatnak nincs helye. A felperes álláspontja szerint a alperes neve végzése azért törvénysértő, mert a végzés meghozatalának időpontjában 2005. június 23-án, figyelemmel az Alkotmánybíróság 42/2004. (XI. 9.) AB. határozatában foglaltakra, a alperes neve már nem volt abban a helyzetben, hogy a felülvizsgálati kérelem előzetes megvizsgálása során egyes bírói eljárásban utasítsa el a felülvizsgálati kérelmet. Álláspontja szerint a végzés ellen jogorvoslatnak is helye lett volna.

Az alperes a felperesi kereset elutasítását kérte, költségre nem tartott igényt.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította és kifejtette, hogy a alperes neve a végzés meghozatalakor nem járt el jogszabályellenesen, amikor a végzést egyes bíróként hozta meg. Rámutatott arra is, hogy a hivatkozott alkotmánybírósági határozat megsemmisítette ugyan a Pp. 273. § (5) bekezdésében írt azt a rendelkezést, miszerint az egyes bíró határozata ellen jogorvoslatnak nincs helye, azonban nem érintette a Pp. 271. § k) pontjában írtakat, mely szerint nincs helye felülvizsgálatnak, ha a határozatot a alperes neve felülvizsgálati eljárásban hozta meg. Mindebből arra a következtetésre jutott, hogy nem történt olyan jogszabálysértés, mely az alperes kártérítési felelősségét megalapozná. Tehát a felperes keresete alaptalan. A felperes személyes költségmentessége alapján döntött akként, hogy az eljárási illeték az államot terheli.

Az ítélettel szemben a felperes élt fellebbezéssel pártfogó ügyvédje útján. Az ítélet megváltoztatását és az alperes keresete szerinti marasztalását kérte. Álláspontja szerint tévesen értelmezte az eljáró bíróság a 42/2004. (XI. 9.) AB határozatot, azt nem vizsgálta teljes terjedelmében, nem volt figyelemmel a határozat V.2., V.3. pontjában kifejtettekre, és miután a alperes neve egyes bírójának döntése a jogerős ítélete megállapította, hogy az az ügy érdemi elbírálására kihatóan nem jogszabálysértő, ezzel lényegében olyan érdemi döntést hozott, mely ellen valamilyen formájú jogorvoslatot biztosítani kellett volna.

Az alperes ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, annak helyes indokaira utalt, költségre nem tartott igényt.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság ítéletét a Fővárosi Ítélőtábla a Pp. 254. § (3) bekezdésére utalva, a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helyes indokai folytán hagyta helyben.

A fellebbezésre utalva a másodfokú bíróság kiemeli: tény, hogy a 42/2004. (XI. 9.) AB határozat a Pp. 273. § (5) bekezdésének első mondatát megsemmisítette, és ebből az is következne, hogy az eljáró bíró határozata ellen jogorvoslatnak lenne helye. A törvényalkotó e megsemmisített rendelkezést követően ilyen jogszabályi rendelkezést nem hozott. Figyelemmel arra, hogy az alkotmánybírósági döntés semmilyen vonatkozásban nem érintette, mert nem volt tárgya a Pp. 271. §-ának vizsgálata, így annak k) pontja továbbra is hatályban maradt. Ebből pedig egyértelműen következik, hogy amennyiben a alperes neve a határozatot felülvizsgálati eljárásban hozta, úgy további felülvizsgálatnak helye nincs. Fellebbezés pedig szóba sem jöhet. Így nem tévedett az egyes bíró, amikor úgy döntött, hogy végzése ellen további fellebbezésnek, jogorvoslatnak helye nincs.

Mindebből következik, hogy az elsőfokú bíróság jogi álláspontja mindenben helyes, ezért az ítéletet a másodfokú bíróság helybenhagyta a fentírt jogszabályi rendelkezések folytán.

A felperest a másodfokú eljárásban pártfogó ügyvéd képviselte, pervesztes lett. Így a pártfogó ügyvéd költsége az államot terheli.

A felperes személyes költségmentessége folytán a le nem rótt fellebbezési illeték a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az államot terheli.

A pernyertes alperes költségre nem tartott igényt, így az erről való rendelkezést a másodfokú bíróság mellőzte.

Budapest, 2011. március 24.

Dr. Tölgy-Molnár László s.k.
a tanács elnöke, előadó

Dr. Molnár József s.k.
bíró

. Madarász Anna s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: